

Een moment van afwijzing: zoals Echo verteerd werd door schaamte

Note voor de maker:

Scène voor minimaal 2 spelers, zonder maximaal aantal.

Je kunt de spiegelbeeldteksten verdelen over 1 of meerdere spelers (naast Olga) en soms ook zinnen (of delen ervan) door meerdere spelers tegelijk laten zeggen (ook samen met het personage Olga) – omdat ze allemaal een verdubbeling/weerspiegeling van Olga zijn. Als we terugkeren naar de groep kunnen Wanda, Keja en Veer in principe ook 1 personage zijn (of meer of minder).

Geschreven en ontwikkeld met de spelers van LOT Tilburg 2024:

Nikita, Vlinder, Jasmijn, Floortje, Grace, Eli en Kick

Maker: Sebas van der Donk

Schrijver: Elly Scheele

[Olga heeft net een idee geopperd in de groep, waar niemand het mee eens is. Ze voelt zich afgewezen en trekt zich terug in haar hoofd, de groep staat om haar heen, die worden haar spiegelbeelden/echo's in haar hoofd, spotlight op Olga.]

OLGA

O oké

Ja, dat- dat is oké

Kan gebeuren

Het was niet persoonlijk

Ze waren het gewoon even niet met me eens

Dat is normaal

Waarom voelt het dan zo fucking shitty?

Alsof ik zink

Door de grond

Alsof ik afdaal naar een eindeloze put onder mijn voeten

Ik hoor dat ze nog steeds tegen me praten

Maar mijn oren lijken vol met water gelopen

Ik zie ze kijken, hangend boven die put

En ik slik mijn tranen weg

Ik wil nu niet alles bij elkaar janken

Kom op, focus, uit die put

SPIEGELBEELD 1

Nee, blijf maar even

OLGA

Fack off

SPIEGELBEELD 1

Je voelt dit toch?

OLGA

Wat deed ik fout?

Was mijn idee echt zo slecht?

SPIEGELBEELD 2

Precies – je gaat het toch wel overdenken

Dat hoef je niet weg te stoppen

OLGA

Ik snap het niet

Ik mag toch ook soms iets willen?

Is dat zo raar?

SPIEGELBEELD 3

Je voelt je niet gezien, niet gehoord en niet gewaardeerd

Alsof iemand je meerdere keren mokerhard in je buik steekt

OLGA

Met een mes waarvan ik helemaal niet wist dat het er was

SPIEGELBEELD 2

Het doet pijn, pijn waarvan je weet dat je hier nog weken aan zal denken

Pijn die er over een jaar nog steeds zit

OLGA

Ik zak nog lager

Blauw, diep diepblauw

Mijn oren suizen en alles wordt zwaar in mijn lichaam

Als niemand me uit deze put trekt

Zullen alleen mijn botten achterblijven in dit donkere water

Oké, nee

Get a grip

Ik ben echt zo dramatisch bezig

Wat is dit?

Spotlight op mij, donker om me heen

In gesprek met m'n fakking weerspiegeling

Echt een of andere depressieve, veel te dramatische scène dit

SPIEGELBEELD 4

Ja? Denk je dat dit helpt?

Jezelf helemaal wegdrukken?

OLGA

Fack off [*doet haar ogen dicht*]

Je bent maar een spiegelbeeld

[Olga zingt herhaaldelijk “Je bent maar een spiegelbeeld” om het weg te krijgen, de rest van de spiegelbeelden zingen mee op hun eigen manier.]

SPIEGELBEELD 1

Kun je je ogen wel dichtdoen, maar je hoort me toch?

OLGA

[doet haar oren dicht]

Je bent maar een echo!

SPIEGELBEELD 4

Hoe meer je probeert je af te sluiten van mij, hoe meer ik me op zal dringen, schat

OLGA

Ga weg

Ik sta in een scène met de rest

Het draait niet om mij

[ironisch] O, boehoe, kijk mij, ik ben zo zielig

Arme arme ik, ik kwijn helemaal weg

Come on, iedereen wordt weleens afgewezen

Stel je niet zo aan!

[Het licht en geluid verandert, de spiegelbeelden van Olga worden weer de groep.]

KEJA

Hee, gaat 'ie?

OLGA

[ligt] Ja

Nee

Nou, nu wel weer, denk ik

WANDA

Je leek ineens heel ver weg

OLGA

Ik was even in gesprek met mezelf, geloof ik?

VEER

O, dat ken ik wel, dan loop ik helemaal vast in mijn hoofd

OLGA

Ja, dat ja

KEJA

Een afwijzing op één ding, voelt soms als een afwijzing van alles

Je gedachten, je persoonlijkheid, je uiterlijk

WANDA

Alsof alles wat je zegt, doet en denkt er toch niet toe doet

OLGA

Precies dat

VEER

De mijne zegt altijd [*met een stemmetje*]

“Je doet er niet toe

Je bent niet boeiend genoeg

Wat je zegt is gewoon raar

En o ja, dat kapsel van je, ziet eruit als de dode cavia van je zusje”

[*Ze lachen*]

KEJA

Maar fak die stem, het is maar een stem

Wij zeggen dat niet, hè?